

itp. albo miejsca w części zabudowań przeznaczonych do wspólnego użytku i na terenach nie zabudowanych pomiędzy budynkami,

- 2) uszkadza urządzenia przeznaczone do utrzymania czystości,
- 3) niszczy lub uszkadza roślinność albo depcze trawę w parkach, ogrodach i zieleńcach przeznaczonych do użytku powszechnego — podlega karze grzywny od 50 zł do 3.000 zł, o ile czyn nie jest zagrożony karą surowszą w innych przepisach.

Art. 15. Orzekanie w sprawach o wykroczenie określone w art. 13 i art. 14 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym. Kolegia karno-administracyjne wymierzają w sprawach wymienionych w art. 13 pkt 1 również karę aresztu.

Art. 16. Dwukrotne skazanie z art. 13 pkt 1 w ciągu jednego roku może stanowić podstawę do rozwiązania stosunku pracy z dozorcą domu ze skutkiem natychmiastowym, bez obowiązku dostarczenia mieszkania zastępczego, co nie wy-

klucza możliwości rozwiązania umowy z innych prawem przewidzianych przyczyn.

Art. 17. W dekrete z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. Nr 23, poz. 93) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) mogące wywołać poważne zakłócenia gospodarki narodowej, w szczególności w komunikacji miejskiej na skutek nadmiernych opadów śnieżnych,”.

Art. 18. 1. Traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. z 1939 r. Nr 90, poz. 581).

2. Do czasu wydania przepisów na podstawie art. 2 ust. 3, art. 5 ust. 4, 5, 6, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 1 i 2, art. 10, art. 11 i art. 12 niniejszej ustawy — pozostają w mocy dotychczasowe przepisy.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

168

U S T A W A

z dnia 22 kwietnia 1959 r.

o zmianie dekretu o ochronie granic państwowych.

Art. 1. W art. 9 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. Nr 9, poz. 51) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Ministrów może ustalić szerokość obszaru strefy nadgranicznej poniżej 2 km wzdłuż całej granicy państwowej lub jej określonych odcinków.”;

- 2) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje numerację 4;
- 3) dotychczasowy ust. 4 skreśla się.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

169

U S T A W A

z dnia 22 kwietnia 1959 r.

o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu.

Art. 1. 1. Wyrób, oczyszczanie i odwadnianie spirytusu oraz wydzielanie spirytusu z innego wytworu wymaga zezwolenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu. Udzielenie zezwolenia może być uzależnione od zachowania określonych warunków.

2. Zezwolenie może być udzielone tylko jednostce gospodarki uspołecznionej.

3. Przedsiębiorstwa państwowe są wolne od obowiązku uzyskiwania zezwolenia.

4. Wyrób wódek może być dokonywany wyłącznie przez przedsiębiorstwa przemysłu spirytusowego podległe Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

Art. 2. Ministrowie, którym podlegają zakłady wyrobu, przerobu i zużycia spirytusu lub wyrobu wódek albo którzy nadzorują takie zakłady, sprawują w nich kontrolę procesów produkcji i wydają w tym zakresie odpowiednie przepisy.

Art. 3. 1. Kto bez wymaganego zezwolenia wyrabia, oczyszcza lub odwadnia spirytus lub wydziela go z innego wytworu albo wbrew postanowieniom art. 1 ust. 4 wyrabia wódkę,

podlega karze więzienia do lat 3
i karze grzywny nie niższej niż 5.000 zł.

2. Kto dopuszcza się czynów określonych w ust. 1 w znacznych rozmiarach,

podlega karze więzienia od lat 2 do lat 5
i karze grzywny nie niższej niż 30.000 zł.

Art. 4. 1. Kto wyrabia, przechowuje, zbywa lub nabywa przyrządy, których właściwości wskazują na to, że służą one lub są przeznaczone do niedozwolonego wyrobu spirytusu, podlega karze więzienia od roku do lat 3
i karze grzywny nie niższej niż 5.000 zł.

2. Kto przystosowuje do niedozwolonego wyrobu spirytusu naczynia i przyrządy, choćby były wytworzone w innym celu,

podlega karze więzienia do lat 2
i karze grzywny nie niższej niż 5.000 zł.

Art. 5. 1. Kto zbywa lub przechowuje pochodzący z niedozwolonego wyrobu spirytus albo wytwór spirytusowy,

podlega karze więzienia do lat 3
i karze grzywny nie niższej niż 5.000 zł.

2. Kto nabywa lub w nieznacznej ilości przechowuje pochodzący z niedozwolonego wyrobu spirytus albo wytwór spirytusowy,

podlega karze aresztu do lat 2
i karze grzywny nie niższej niż 500 zł.

Art. 6. 1. Kto odkaża spirytus skażony lub w jakikolwiek sposób osłabia działanie środka skażającego,

podlega karze więzienia do lat 3
i karze grzywny nie niższej niż 5.000 zł.

2. Kto dopuszcza się czynów określonych w ust. 1 w nieznacznych rozmiarach,

podlega karze grzywny do 4.500 zł.